

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
11/19. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2019. február 7.

A C-322/17. sz. ügyben hozott ítélet
Eugen Bogatu kontra Minister for Social Protection

Az uniós jog nem követeli meg, hogy egy adott személy valamely tagállamban munkavállalói tevékenységet folytasson ahhoz, hogy egy másik tagállamban lakóhellyel rendelkező gyermekei után családi ellátásokra legyen jogosult

Egyébiránt a családi ellátásokra való e jogosultság nem korlátozódik azon esetekre, amelyekben a kérelmező korábban járulékalapú ellátásban részesült

2009 januárjában E. Bogatu, román állampolgár, aki 2003 óta Írországból rendelkezik lakóhellyel, az ír hatóságoktól családi ellátásokat igényelt a Romániában lakóhellyel rendelkező gyermekei után.

E. Bogatu munkavállalóként dolgozott Írországból 2003 és 2009 között. Miután 2009-ben megszűnt a foglalkoztatása, járulékalapú munkanélküli-ellátásban (2009–2010), majd nem járulékalapú munkakeresési ellátásban (2010. április – 2013. január), és végül pénzügyi betegségi ellátásban (2013–2015) részesült.

Az ír hatóságok tájékoztatták E. Bogatut azon határozatokról, mely szerint helyt adnak a családi ellátások iránti kérelmének, a 2010. április és 2013. január közötti időszak kivételével. Ezen elutasítás azon alapult, hogy szerintük a kérelmező ezen időszak során nem teljesítette a Romániában lakóhellyel rendelkező gyermekeire vonatkozó családi ellátásokra való jogosultság feltételeit, mivel nem folytatott munkavállalói tevékenységet Írországból, és nem részesült járulékalapú ellátásban. E. Bogatu vitatta e határozatot, azzal érvelve, hogy az ír hatóságok az uniós jog téves értelmezésére támaszkodtak.

A jogvitában eljáró High Court (felsőbb bíróság, Írország) azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendelet¹ úgy kell-e értelmezni, hogy azon személy, akinek a gyermekei egy másik tagállamból rendelkeznek lakóhellyel, családi ellátásokra való jogosultságának a lakóhelye szerinti tagállamból az a feltétele, hogy ez utóbbi tagállamból e személy munkavállalói tevékenységet folytasson, vagy ilyen tevékenység miatt vagy következtében pénzügyi ellátásban részesüljön.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság először is megállapítja, hogy a rendelet úgy rendelkezik, hogy egy személy az illetékes tagállam jogszabályainak megfelelően jogosult családi ellátásokra a másik tagállamból lakó családtagjai után is, mintha a családtagok is az előbb említett tagállamból rendelkeznének lakóhellyel. Nem követeli tehát meg, hogy az ilyen személy konkrétan meghatározott – különösen munkavállalói – státusszal rendelkezzen a családi ellátásokra való jogosultsághoz.

Ezenkívül a Bíróság megjegyzi, hogy a rendelet összefüggéseiből és céljából következik, hogy a más tagállamból lakóhellyel rendelkező gyermekekre vonatkozó családi ellátásokra való jogosultság több jogcímen is alapulhat, nem csupán a munkavállalói tevékenység jogcímen.

¹ A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.).

Végül a Bíróság kiemeli, hogy a rendelet egy szabályozási fejlődés eredménye, mely többek között az uniós jogalkotó azon szándékát tükrözi, hogy a családi ellátásokra való jogosultság ne csupán a munkavállalókra korlátozódjon, hanem kiterjedjen a személyek egyéb kategóriáira is.

Másodszor a Bíróság megállapítja, hogy a rendelet nem teszi a más tagállamban lakóhellyel rendelkező gyermekekre vonatkozó családi ellátásokra való jogosultságot azon feltételtől függővé, hogy a kérelmező munkavállalói tevékenység miatt vagy következtében pénzbeli ellátásban részesüljön.

A Bíróság arra a megállapításra jut tehát, hogy **egy adott személy más tagállamban lakóhellyel rendelkező gyermekeire vonatkozó családi ellátásokra való jogosultságának az illetékes tagállamban nem feltétele az, hogy e személy ez utóbbi tagállamban munkavállalói tevékenységet folytasson, sem az, hogy ilyen tevékenység miatt vagy következtében pénzbeli ellátásban részesüljön.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499